Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr.91.693 van 19 december 2000

A.96.451/VIII-1937

In zake : **HANTSON** Michel,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Thierry VERMEIRE, advocaat,
Keverslaan 11
1000 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Landsverdediging.

**DE VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING**,

Gezien de op 15 oktober 2000 ingestelde vordering waarbij Michel HANTSON de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van "de ministeriële beslissing 00-012555 van 26 juli 2000 waarbij het verstrijken van de rendementsperiode wordt vastgesteld op 1 juli 2004";

Gezien de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen die op dezelfde dag door dezelfde verzoeker is ingesteld;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 1 december 2000 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 15 december 2000;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. VERMEIRE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt en van luitenant-kolonel GERITS, militair administrateur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker in 1986 een dienstneming is aangegaan als kandidaat-beroepsofficier bij de landmacht en toegelaten is als leerling van de polytechnische afdeling aan de Koninklijke Militaire School; dat hij op 26 september 1997 benoemd is in de graad van kapitein houder van het brevet van ingenieur van het militair materieel; dat hij op 11 mei 2000 gevraagd heeft in aanmerking te komen voor een tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking, tijdelijke maatregel (TALO-T), met ingang van 1 september 2000 ten einde een beroepsactiviteit te kunnen uitoefenen in de telecommunicatiesector en in ondergeschikte orde gevraagd heeft om uit de krijgsmacht ontslagen te worden; dat blijkt dat verzoeker met de onderneming MOBISTAR een contract heeft afgesloten dat ingaat op 1 september 2000; dat zijn aanvragen aanleiding gegeven hebben tot verschillende ongunstige adviezen vanwege zijn meerderen; dat met de bestreden handeling geweigerd wordt om verzoeker een TALO-T toe te kennen, omdat niet voldaan is aan de vereiste voorwaarden, maar zijn ontslag aanvaard wordt op voorwaarde dat dit gepaard gaat met de gedeeltelijke terugbetaling van de geïnde wedden, met toepassing van artikel 4 van de wet van 16 maart 2000 betreffende het ontslag van bepaalde militairen en de verbreking van de dienstneming of wederdienstneming van bepaalde kandidaat-militairen, de vaststelling van de rendementsperiode en het terugvorderen door de Staat van een deel van de door de Staat gedragen kosten voor de vorming en van een gedeelte van de tijdens de vorming genoten wedden; dat in dezelfde handeling wordt bepaald dat verzoeker

op 1 juli 2004 zal voldoen aan de vereisten inzake rendement voor het bekomen van zijn ontslag, op grond van artikel 3 van de wet van 16 maart 2000;

Overwegende dat verzoeker op 16 augustus 2000 ondervraagd wordt over zijn bedoeling om al dan niet ontslag te nemen, in het licht van de voorwaarden die gesteld worden door de bestreden beslissing; dat aan verzoeker daags nadien medegedeeld wordt dat het bedrag dat hij moet terugbetalen 980.546 frank bedraagt; dat verzoeker op 21 augustus 2000 zijn bedoeling bevestigt om ontslag te nemen; dat bij koninklijk besluit nr. 3035 van 3 september 2000 het ontslag van verzoeker op 1 september 2000 aanvaard wordt;

Overwegende dat verzoeker de volgende uitleg geeft met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij door de bestreden beslissing zou lijden:

" Als gevolg van de bestreden handelingen moet verzoeker, de heer HANTSON, een bedrag van 1.000.000 frank terugbetalen. Die verplichting vloeit voort uit de terugvordering van een vrijelijk geïnde wedde en houdt een sanctie in voor het vroegtijdig uitoefenen van het recht op ontslag. Dat bedrag is rechtstreeks opeisbaar en wordt geïnd door de invorderingsdienst van Financiën. Het nadeel is dus duidelijk ernstig.

Het is al even moeilijk te herstellen : de wedde die HANTSON vrijelijk geïnd heeft als kandidaat, gedurende verschillende jaren (!), is uitgegeven zoals dat voor elke andere gewone burger geldt. De nieuwe verplichting is er gekomen een tijd na de indiensttreding en na de opleiding. De betrokkene verkeert dus niet in de mogelijkheid om aan die financiële verplichting tegemoet te komen. Er zullen dus inbeslagnames moeten gebeuren op de "nieuwe" bezoldiging, die de heer HANTSON ontvangt in de uitoefening van zijn nieuwe betrekking: aangezien verzoeker in de toekomst alleen nog maar zal beschikken over het bedrag van de nieuwe bezoldiging dat niet voor beslag vatbaar is, zal hij terugvallen op een levensstandaard die sterk verschilt met die welke hij vroeger genoot als officier en wordt hij gebracht tot een situatie die vanuit menselijk en maatschappelijk oogpunt onaanvaardbaar en vernederend is. Dit nadeel is onherstelbaar.

De beslommeringen die het gevolg zijn van de uitvoering van die inbeslagnames leiden verzoekers aandacht eveneens af van de uitoefening van zijn nieuwe vrijelijk gekozen betrekking : men zou voor minder... Dit heeft tot gevolg dat het gevaar bestaat dat de heer HANTSON zijn proefperiode (bij zijn nieuwe werkgever) niet op bevredigende wijze zal kunnen vervullen. In dat laatste geval zal hij tot de werkloosheid gedwongen worden : hij kan immers niet terugkeren naar het leger, aangezien de minister de (belangrijkste) vraag om voor verlof zonder wedde (ook verzoek om "TALO-T" genoemd) in aanmerking te komen heeft geweigerd. Daarin schuilt een ander gevaar van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat geenszins hypothetisch is";

Overwegende dat verzoeker geen enkel concreet gegeven aanbrengt wat zijn vermogenssituatie betreft; dat hij aldus in gebreke blijft aan te tonen dat de verplichting om een deel van de opleidingskosten terug te betalen, volgens niet nader omschreven regels, een ernstig nadeel zou opleveren; dat

verzoeker bovendien geenszins aantoont dat de last van een lening om de gevorderde bedragen terug te betalen voor hem een onoverkomelijke last zou inhouden; dat er eveneens op gewezen moet worden dat verzoeker zijn beslissing om ontslag te nemen heeft bevestigd ondanks de verplichting tot terugbetaling die hem was opgelegd; dat verzoeker tot slot niet gevraagd heeft om volledig of gedeeltelijk vrijgesteld te worden van terugbetaling om maatschappelijke redenen of om in aanmerking te komen voor uitstel van betaling; dat in deze omstandigheden het gevaar van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet bewezen kan worden geacht;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen; dat hetzelfde geldt voor de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vorderingen tot schorsing en tot het bevelen van voorlopige maatregelen worden afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op negentien december tweeduizend door:

de HH.	GEUS,	kamervoorzitter,
	SCOHY,	toegevoegd griffier,

De toegev. Griffier, **De Voorzitter,**

G. SCOHY **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**